

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 16C/138/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814209211
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Schromová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3814209211.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Jarmilou Schromovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO 35724803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. Bratislava, Údernícka č. 5, proti odporcom v 1/ rade: E. H., nar. X.XX.XXXX, bytom I. F. XX/X, J., v 2/ rade: E. F., nar. XX.X.XXXX, bytom L. cesta XXX/XX, J., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov, a to: Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom Bratislava, Šafárikovo nám. 7, IČO 42 362 962, odporcovia i vedľ. účastník na strane odporcov zast. JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom so sídlom Bratislava, Dobrovičova 13, o zaplatenie 6.921,72 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Návrh zamieťa.

Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov v 1/ a 2/ rade trovy konania spolu vo výške 641,97 eur z titulu trov právneho zastúpenia, a to na účet zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcov JUDr. Bohdana Jakubisa, advokáta so sídlom Bratislava, Dobrovičova 13, v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Navrhovateľ je povinný nahradiť odporcom v 1/ a 2/ rade trovy konania spolu vo výške 588,18 eur z titulu trov právneho zastúpenia, a to na účet zástupcu odporcov v 1/ a 2/ rade JUDr. Bohdana Jakubisa, advokáta so sídlom Bratislava, Dobrovičova 13, v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa pôvodným návrhom doručeným súdu 26.5.2014 domáhal voči odporcom v 1/ a 2/ rade zaplatenia 6921,72 eur s vyčísleným úrokom z omeškania zo splátok za obdobie od 21.6.2010 do 12.2.2014 spolu vo výške 896,49 eur ako i s úrokom z omeškania vo výške 8,25% ročne zo sumy 6921,72 eur od 13.2.2014 do zaplatenia. Uviedol, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 18.12.2008 uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. so sídlom Bratislava ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom, mu bola postúpená pohľadávka voči odporcom. Postupca a odporcovia v 1/ a 2/ rade uzavreli dňa 2.11.2004 zmluvu o splátkovom úvere č. 0232758603, na základe ktorej Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla odporcovi v 1/ rade peňažné prostriedky, pričom odporca v 2/ rade prevzal na seba ručiteľský záväzok, teda poskytol odporcovi v 1/ rade úver vo výške 9958,18 eur, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach po 133,11 eur, vždy k 20. dňu v mesiaci. Navrhovateľ si v tomto konaní uplatnil splátky úveru splatné od 20.6.2010 do 20.9.2014 v počte 52 a celkovej výške 6921,72 eur. Splátky pôvodne splatné od 20.2.2014 do 20.9.2014 sa stali splatnými 12.2.2014, kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Zároveň žiadal priznať vyčíslený úrok z omeškania spolu vo výške 896,49 eur, a to v zmysle § 517 ods. 2 Obč. zákonníka ako i náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 588,92 eur a súdneho poplatku vo výške 415,- eur.

Písomným podaním doručeným súdu 26.9.2014 vstúpil do konania vedľajší účastník na strane odporcov, a to občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov. Vedľajší účastník v podaní z 27.10.2014 uviedol, že daná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou, a to v zmysle § 52 ods. 1 Obč. zákonníka. Poukázal na to, že v čase postúpenia pohľadávky 18.12.2008 bol odporca v omeškaní s vrátením finančných prostriedkov v počte 1185 dní, pričom navrhovateľ podal žalobu na súd až 26.5.2014, teda až po uplynutí trojročnej premlčacej doby, preto vzniesol námietku premlčania celého práva.

Zástupca navrhovateľa v podaní z 29.11.2014 oznámil súdu, že na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka, pričom vedľajší účastník nemôže sám vzniesť námietku premlčania. Uviedol, že predmetná zmluva je absolútnym obchodom, preto je potrebné použiť úpravu Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého, a to § 397, je premlčacia doba štvorročná. Uviedol, že v tomto konaní si uplatňuje splátky úveru splatné od 20.6.2010 do 20.9.2014, preto uvedený nárok nie je premlčaný, keďže žaloba na súd došla 26.5.2014.

V písomnom podaní z 12.1.2015 /č.l. 84 spisu/ vedľajší účastník namietol, že v danom prípade nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky od pôvodného veriteľa Slovenskej sporiteľni, a.s., na základe čoho navrhovateľ nie je oprávnený si uplatňovať pohľadávku voči odporcom pred súdom. V tej súvislosti poukázal na § 92 ods. 8 Zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách, v zmysle ktorého je predpokladom postupiteľnosti pohľadávky banky na inú osobu 1/ aby bol ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškaní aspoň 90 dní, 2/ aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná, pretože tomu bráni ustanovenie § 525 ods. 1 Obč. zákonníka. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná, potom ide o postúpenie, ktoré je obsahom a účelom v rozpore so zákonom a teda neplatné v zmysle § 39 Obč. zákonníka. Postupník, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je povinný preukázať uvedené skutočnosti, nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka. Preto i s poukazom na uvedené navrhol návrh navrhovateľa zamietnuť.

Zástupca navrhovateľa v podaní z 28.1.2015 vzniesol námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníctva, o ktorej námietke rozhodol súd uznesením 16C 138/2014-132 z 23.3.2015, ktorým pripustil vstup vedľajšieho účastníka na strane odporcov v 1/ a 2/ rade. Proti uvedenému uzneseniu podal odvolanie navrhovateľ, ktorý odvolanie následne vzal späť, na základe čoho Krajský súd v Trenčíne uznesením 5Co 513/2015-151 z 17.6.2015 odvolacie konanie zastavil.

V priebehu konania zástupca vedľajšieho účastníka prevzal zastupovanie i odporcov v 1/ a 2/ rade. V mene odporcov sa k návrhu vyjadril v podaní z 12.3.2015, v ktorom opätovne namietol nedostatok aktívnej legitímácie navrhovateľa pre nedodržanie ustanovenia § 92 ods. 8 Zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách a s poukazom na uvedené navrhol návrh navrhovateľa zamietnuť, ako i priznať trovy konania.

Zástupca navrhovateľa sa vyjadril k nedostatku aktívnej vecnej legitímácii v podaní z 17.4.2015. Uviedol, že podľa jeho názoru banka môže postúpiť aj nezosplatnenú pohľadávku, k čomu možno dospieť posúdením druhej vety ustanovenia § 92 ods. 8 Zák. č. 483/2011 o bankách. V tej súvislosti poukázal i na názor docenta doc. JUDr. Kristiána Csacha PhD., ktorý sa vyjadril, že hlavným účelom § 92 Zákona o bankách bolo, aj podľa dôvodovej správy, prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možností postúpiť pohľadávku. Na základe uvedeného navrhovateľ zastáva názor, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách nie je podmienkou pre platnosť postúpenia pohľadávky.

Zástupca navrhovateľa zotrval na pojednávaní konanom 8.10.2015 na vyjadrení v predmetnej veci. Poukázal na rozsudok OS Prievidza 12C 63/2014, v ktorom súd zaujal stanovisko, že v danom prípade navrhovateľ má aktívnu vecnú legitímáciu.

Odporcovia v 1/ a 2/ rade sa na pojednávanie nedostavili, ich neúčast' ospravedlnil zástupca odporcov, ktorý je zároveň zástupcom vedľajšieho účastníka. Trval na tom, že nebol dodržaný zákonný postup pri postúpení pohľadávky z banky na tretiu osobu, preto navrhol návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietnuť ako i priznať trovy konania s tým, že ich vyčíslil v lehote troch dní.

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi pripojenými v spise 16C 138/2014, a to zmluvou o splátkovom úvere z 2.11.2004, dohodou o ručení, oznámením o postúpení pohľadávky z 2.1.2009, zmluvou o postúpení pohľadávok z 18.12.2008, prílohou č. 1 k zmluve o postúpení z čl. 20,21 spisu, pokusmi o zmier z 24.1.2014, oznámením od SS z 15.8.2015 a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0232758603 z 2.11.2004 uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako veriteľom a odporcom v 1/ rade ako dlžníkom mal súd preukázané, že na základe uvedenej zmluvy pôvodný veriteľ Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla odporcovi v 1/ rade úver vo výške 300.000,- Sk, ktorý úver sa zaviazal odporca v 1/ rade splácať vždy k 20. dňu v mesiaci, v splátkach po 4010,- Sk s tým, že splatnosť prvej splátky sa dohodla 20.11.2004 a konečná splatnosť úveru 20.9.2014, pri úrokovej sadzbe 9,80 % ročne, poplatku za správu úveru 40,- Sk mesačne, poplatku za poskytnutie úveru 2% z výšky úveru. V článku II. bod 2 zmluvy sa odporca v 1/ rade ako dlžník zaviazal splatiť poskytnutý úver v dohodnutom čase, v stanovenom čase platiť úroky, poplatky dohodnuté v zmluve, ďalšie poplatky a náklady spojené s úverom a dodržiavať dohodnuté podmienky. V článku V. bod 2 odporca ako dlžník vyhlásil, že sa oboznámil so všeobecnými obch. podmienkami veriteľa, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Súčasne vyhlásil, že sa oboznámil so sadzobníkom a súhlasí s ním, pričom pre účely zmluvy sa všeobecnými obchodnými podmienkami rozumejú podmienky vydané veriteľom s účinnosťou od 1.8.2002. V článku V. bod 4 sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú podľa § 262 Obch. zákonníka spravovať ustanoveniami Obch. zákonníka.

Z dohody o ručení uzavretej podľa § 303 až 312 Obch. zákonníka medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a odporkyňou v 2/ rade ako ručiteľom z 2.11.2004 mal súd preukázané, že v uvedenej dohode odporkyňa v 2/ rade vyhlásila, že podľa ustanovenia § 303 a nasl. Obch. zákonníka uspokojí pohľadávky veriteľa, ktorá vznikla z úverovej zmluvy, na základe ktorej veriteľ poskytol dlžníkovi - odporcovi v 1/ rade, úver vo výške 300.000,- Sk, úroky z omeškania a všetky poplatky a náklady spojené s úverovou zmluvou. V článku III bod 4 sa dohodlo, že právne vzťahy vyplývajúce z tejto dohody o ručení sa vo veciach v nej neupravených bude riadiť príslušnými ustanoveniami VOP, ktoré sú súčasťou tejto dohody, obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi a to v uvedenom poradí.

Z listu z 2.1.2009 mal súd preukázané, že v uvedenom liste pôvodný veriteľ Slovenská sporiteľňa, a.s. zaslala odporcom v 1/ a 2/ rade oznámenie o postúpení pohľadávky na základe zmluvy o úvere č. 232758603 z 2.11.2004 na navrhovateľa, a to na základe zmluvy o postúpení pohľadávok z 18.12.2008 s tým, že uvedený záväzok je možné od okamihu doručenia tohto oznámenia uhradiť výlučne plnením uvedenej spoločnosti, čiže postupníkovi.

Zo zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0088/1787/2008/1 CE z 18.12.2008 mal súd preukázané, že uvedenou zmluvou Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca postúpil EOS KSI Slovensko, t.j. navrhovateľovi pohľadávky, ktoré sú špecifikované v prílohe č. 1 k tejto zmluve, a to v zmysle článku IV. v spojení s článkom II. bod 2.1, pričom z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok z 18.12.2008, / čl. 20 spisu/ súd zistil, že na navrhovateľa bola postúpená pohľadávka voči odporcom na základe uzavretej úverovej zmluvy z 2.11.2004 s tým, že zostatok pohľadávky ku dňu postúpenia predstavoval 478.827,60 Sk, z toho istina do splatnosti 411.138,20 Sk, istina po splatnosti 0,00 Sk, úroky celkom 67.689,40 Sk, dátum poslednej úhrady 25.9.2006, výška poslednej úhrady 280,20 Sk, výška omeškanej splátky 154.570,90 Sk.

Z listu z 24.1.2014 /č.l. 22,23 spisu/ mal súd preukázané, že v uvedených listoch zástupca navrhovateľa zaslal odporcom v 1/ a 2/ rade oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti poskytnutého úveru s tým, že vyrátaná istina k 18.12.2008 predstavuje 12.947,29 eur a bankou vyrátaný úrok z omeškania k 18.12.2008 predstavuje 2.246,88 eur, na základe čoho dlžná suma spolu predstavuje 15.194,17 eur, ktorú sumu ich vyzval uhradiť v lehote 15 dní na tam uvedený účet.

Podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 1 ods. 1, 2 cit. zákona, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. (2) Zákon sa nevzťahuje na zmluvy a) o poskytnutí úveru 1) na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu, b) o nájme, 2) ktoré nezabezpečujú prevod vlastníckeho práva na nájomcu, c) o poskytnutí úveru bez platby úroku a poplatkov, ktoré zabezpečujú splatenie úveru jednou splátkou, d) o poskytnutí úveru do hodnoty v Sk zodpovedajúcej 200 EUR a nad hodnotu v Sk zodpovedajúcu 20 000 EUR; ak je na rovnaký účel uzavretých viac zmlúv o spotrebiteľskom úvere, súhrn všetkých zmlúv o spotrebiteľskom úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver, ...

Podľa § 23a ods. 1,2 Zák.č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. 2) Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, 13d) sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 92 ods. 7) Zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení platnom do 31.12.2008, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Po zhodnotení vyššie uvedeného skutkového stavu v zmysle citovaných zákonných ustanovení s prihliadnutím k tomu, že v konaní bola zo strany zástupcu odporcov i vedľajšieho účastníka na strane odporcov vznesená námietka nedostatku aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa na podanie predmetného návrhu, súd ako prvoradú riešil v konaní otázku, či je navrhovateľ aktívne vecne legitimovaný na uplatňovanie predmetnej pohľadávky v konaní voči odporcom. V konaní bolo medzi účastníkmi nesporné, že na základe uzavretej zmluvy o splátkovom úvere z 2.11.2004 bol poskytnutý odporcovi v 1/ rade spotrebný úver na účel- investície do nehnuteľností vo výške 300.000,- Sk, na rekonštrukciu a modernizáciu bytu , na základe čoho sa predmetná zmluva v zmysle § 1 ods. 2 písm. a/ Zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebit. úveroch nepovažuje za spotrebiteľský úver, keďže sa jednalo o úver na investíciu do nehnuteľnosti - rekonštrukciu, modernizáciu bytu. V súvislosti s riešením otázky , či v danom prípade došlo k platnému postúpeniu pohľadávky je potrebné uviesť, že na postúpenie pohľadávky vo všeobecnosti je potrebné aplikovať ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, avšak pri bankových úveroch je potrebné rešpektovať i ust. § 92 ods. 7 Zákona o bankách v znení platnom do 31.12.2008 v súvislosti s identifikáciou predmetu zmluvy o postúpení pohľadávky. Ust. § 92 ods. 7 Zákona o bankách poskytuje dlžníkom zákonnú ochranu pred zhoršením ich situácie v záväzkovo právnom vzťahu z bankového úveru, lebo vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní je v omeškaní so splnením, čo i len časti svojho peňažného záväzku. Navrhovateľ v tomto konaní nepreukázal, že odporcom bola zo strany banky skutočne doručená písomná výzva a napriek doručeniu tejto výzvy boli odporcovia nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splatením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Citované ust. § 92 ods. 7 Zákona o bankách umožňuje banke postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou za

predpokladu doručenia písomnej výzvy klientovi banky a po tom, čo je dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku, pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku. Súd dospel k záveru, že v zmysle citovaného ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách môže byť spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sú už splatnými, ako to vyplýva z citovaného ustanovenia zákona, na ktoré poukázal. I z dôvodovej správy k Zákona o bankách (§ 92 ods. 7) vyplýva, že sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Podľa názoru súdu, zákonodarca mal na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, ktorým je dlžník aktuálne po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Tento záver vyplýva z gramatického, ale aj logického výkladu znenia citovaného ustanovenia, pretože zákonodarca umožňuje peňažný záväzok klienta banky alebo časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník v omeškaní postúpiť. Pod formuláciou pohľadávka zodpovedajúca tomuto peňažnému záväzku treba rozumieť nesplácaný zročný dlh. Pristúpením k argumentácii, že banka je oprávnená postúpiť celý úver po uplynutí 90 dní omeškania dlžníka splácať zročné splátky, by bolo nevyhnutné dospieť k záveru, že banka takýmto spôsobom môže postúpiť akýkoľvek živý úver po uplynutí relatívne krátkej doby v porovnaní s dobou, na ktoré sa úverové vzťahy bežne uzatvárajú, a to na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle Zákona o bankách pod dohľad Národnej banky Slovenska, čo by bolo v rozpore s účelom Zákona o bankách a viedlo by k vytvoreniu právne neúnosného vzťahu, kedy by sa spotrebiteľia vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou neočakávane ocitli v zmluvnom vzťahu s iným nebankovým subjektom. Takýto postup by taktiež mohol byť v rozpore s požiadavkou vynakladania náležitej odbornej starostlivosti, ktorá je od dodávateľa vyžadovaná v súlade so smernicou o nekalých obchodných praktikách. Súd žiadnym spôsobom nespochybňuje právo banky postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu, avšak pre takéto postúpenie je nevyhnutné pristúpiť v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami k vyhláseniu predčasnej mimoriadnej splatnosti celého úveru. Vyhlásiť predčasnú splatnosť bankového úveru je však výlučným oprávnením banky, pričom toto oprávnenie môže banka realizovať ešte pred postúpením pohľadávky.

V predmetnej veci z oznámenia od Slovenskej sporiteľne, a.s. z 15.8.2015 súd zistil, že zo strany Slovenskej sporiteľne a.s. nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru vzniknutého na základe zmluvy o úvere č. 0232758603 z 2.11.2004, uzatvorenej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako veriteľom a odporcami ako dlžníkmi. Zároveň oznámila súdu, že vzhľadom na uplynutie archivačnej lehoty 5 rokov Slovenská sporiteľňa, a.s. nedisponuje listinným dôkazom, ktorý by preukázal splnenie ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok z 18.12.2008 / č.l. 20 spisu/ mal súd preukázané, že pôvodný veriteľ postúpil navrhovateľovi celkovú pohľadávku vo výške 478.827,60 Sk, pričom z toho istina do splatnosti predstavovala 411.138,20 Sk a úroky 67.689,40 Sk, pričom výška omeškanej splátky z toho predstavovala sumu 154.570,90 Sk. Napriek tomu, že zo strany Slovenskej sporiteľne a.s. pred postúpením uvedenej pohľadávky nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti celého úveru, banka postúpila navrhovateľovi nielen výšku omeškaných splátok 154.570,90 Sk, ale celkový zostatok pohľadávky z titulu istiny vo výške 411.138.20 Sk, teda aj splátky splatné v čase po postúpení pohľadávky.

Výkladom v zmysle vyššie uvedeného dospel súd k záveru, že v danom prípade ohľadom žalovanej istiny s príslušenstvom a teda splátok splatných od 20.6.2010 do 20.9.2014 v počte 52 v celkovej výške 6921,72 eur, došlo k celkovému zosplatneniu až po postúpení predmetnej pohľadávky od pôvodného veriteľa na navrhovateľa, a to listom zástupcu navrhovateľa zo dňa 24.1.2014, čo je v rozpore s § 92 ods. 8 Zákona o bankách, na základe čoho súd konštatuje, že v časti žalovanej istiny s príslušenstvom nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky zo strany pôvodného veriteľa, t.j. Slovenskej sporiteľne, a.s. na navrhovateľa, a to v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, preto súd návrh pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania účastníkov rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému účastníkovi, t.j. odporcom v 1/ a 2/ rade i vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov priznal náhradu trov konania účelných na uplatňovanie alebo bránenie práva v tomto konaní.

Zástupca menovaných si vyčíslil trovy konania za zastupovanie vedľajšieho účastníka v podaní z 8.10.2015 v celkovej výške 986,14 eur, a to za 6 úkonov právnej pomoci á 118,67 eur (prevzatie veci, vyjadrenia z 27.10.2014, 17.12.2014, účasť na pojednávaní 18.12.2014, vyjadrenie z 12.1.2015 a z 1.3.2015), plus 4 x režijný paušál á 8,04 eur, 2 x režijný paušál á 8,39 eur, plus náhradu za stratu času za

účasť na pojednávaní dňa 8.12.2014 vo výške 139,80 eur, plus cestovné na pojednávanie 27,68 eur a náhradu za používanie motorového vozidla v súvislosti s účasťou na pojednávaní 18.12.2014 vo výške 56,30 eur a teda spolu trovy konania 986,14 eur.

V ďalšom písomnom podaní z 8.10.2015 si zástupca uplatnil i trovy právneho zastúpenia odporcov 1/ a 2/ spolu vo výške 4175,46 eur, a to za 10 úkonov právnej pomoci á 237,34 eur za odporcu v 1/ rade a za totožných 10 úkonov právnej služby za odporkyňu v 2/ rade á 118,67 eur, a to u oboch za prevzatie vecí, vyjadrenie z 3.3.2015, porady s klientom 6.3.2015, 20.4.2015, 2.10.2015, vypracovanie právneho rozboru z 7.3.2015, vyjadrenie z 12.3.2015, vyjadrenie k výzve súdu z 23.4.2015, stanovisko odporcov k vyjadreniu žalobcu z 5.10.2015 a za zastupovanie na pojednávaní 8.10.2015, pričom u každého z nich i 10 x režijný paušál á 8,39 eur, plus náhradu za stratu času za účasť na pojednávaní dňa 2.3.2015 vo výške 139,80 eur a dňa 8.10.2015 vo výške 139,80 eur, plus cestovné za účasť na pojednávaní 2.3.2015 vo výške 27,68 eur a náhradu za používanie motorového vozidla 56,30 eur a cestovné za účasť na pojednávaní dňa 8.10.2015 vo výške 27,68 eur a náhradu za používanie motorového vozidla 56,30 eur, teda spolu 4175,46 eur.

Za opodstatnene uplatnené trovy právneho zastúpenia na účelné bránenie práva vedľajšieho účastníka na strane odporcov v 1/ a 2/ rade súd považoval trovy právneho zastúpenia z titulu trov právnej služby za nasledovné právne úkony: prevzatie vecí, písomné vyjadrenie z 27.10.2014 a písomné vyjadrenie z 12.1.2015, t.j. 3 x á 118,67 eur a za jeden úkon právnej služby v rozsahu jednej štvrtiny z odmeny 118,67 eur za účasť na pojednávaní 18.12.2014, ktoré bolo bez prejednávania odročené, teda 1 x á 29,67 eur, plus náhradu za stratu času v súvislosti s účasťou na pojednávaní 18.12.2014, a to za 10 polhodín / jedna polhodina á 13,98 eur/, čo predstavuje 139,80 eur a z titulu cestovného 27,68 eur /cesta osobným autom BMW 318d, spotreba 5,6l/100 km Bratislava - Prievidza a späť 368 km, cena pohonných hmôt 1,343 eur/1l/ a náhradu za používanie motorového vozidla dňa 18.12.2014 vo výške 56,30 eur /368 km x 0,153 eur/km/, plus 3 x režijný paušál á 8,04 eur a 1x režijný paušál á 8,39 eur, čo predstavuje spolu trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 641,97 eur. Za neopodstatnené resp. neúčelne vynaložené trovy právneho zastúpenia súd považoval vykonaný úkon právnej služby, a to písomné vyjadrenie z 17.12.2014, ktorým došlo len k doplneniu vyjadrenia z 27.10.2014 a písomné vyjadrenie z 1.3.2015, ktoré sa v spise nenachádza. Preto mu súd v tejto časti, vrátane režijných paušálov z týchto úkonov, náhradu trov konania nepriznal. Vyššie uvedené trovy konania vedľ. účastníka na strane odporcov súd uložil zaplatiť navrhovateľovi na účet zástupcu v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

V priebehu konania zástupca vedľajšieho účastníka prevzal na základe plných mocí zo dňa 18.2.2015 a 20.2.2015 zastupovanie samotných odporcov v 1. a 2. rade. V tej súvislosti je potrebné uviesť, že na strane vedľajšieho účastníka i odporcov v 1. a 2. rade sa jednalo o obsahovo i personálne identickú právnu pomoc, pričom odporcovia v 1. a 2. rade mali identickú právnu pomoc advokáta už zabezpečenú prostredníctvom vedľajšieho účastníka, vystupujúceho v konaní na ich podporu. Postup odporcov v 1. a 2. rade, ktorí si volia platenú právnu pomoc v situácii, kedy sa im identická služba dostáva bezplatne prostredníctvom vedľajšieho účastníka, je z pohľadu odporcov ekonomicky iracionálny, preto sa súdu javí, že v danej situácii nie je účelom právneho zastúpenia odporcov poskytnutie právnej pomoci, pretože tá sa im už dostala, ale iba násobenie trov právneho zastúpenia za tú istú službu, prostredníctvom zvyšovania počtu zastúpených v tom istom konaní. Pretože právne zastúpenie bolo v danom prípade poskytnuté skôr vedľajšiemu účastníkovi a až následne odporcom v 1. a 2. rade, sú to neskôr zastúpení odporcovia, na strane ktorých sa jednalo o neúčelne vynaložené trovy konania. V konaní, kde na strane účastníka vystupuje ako vedľajší účastník združenie na ochranu spotrebiteľa a účastník i združenie využívajú platenú právnu pomoc advokáta s identickým obsahom, sú trovy právneho zastúpenia účelne vynaložené len na strane toho, komu bola právna pomoc v konaní poskytnutá skôr. Uvedený právny názor zaujal vo svojom rozhodnutí i Krajský súd v Trenčíne v konaní 15C 106/2013, pôvodne vedenom na Okresnom súde v Prievidzi.

Za neopodstatnene uplatnené trovy právneho zastúpenia v súvislosti so zastupovaním odporcov v 1/ a 2/ rade preto súd považoval trovy právneho zastúpenia za nasledovné právne úkony, a to prevzatie vecí, písomné vyjadrenie z 3.3.2015, ktoré sa v spise nenachádza, ďalej z titulu porád s klientami z 6.3.2015, 20.4.2015, 2.10.2015 a vypracovanie právneho rozboru vecí z 7.3.2015, vrátane režijných paušálov z uvedených právnych úkonov, pretože zástupca odporcov žiadne listinné dôkazy o tom, že by bol vykonal uvedené právne služby pre odporcov, súdu nedoložil. Z titulu písomných vyjadrení vo veci v mene odporcov v 1/ a 2/ rade súd s poukazom na vyššie uvedené nepriznal zástupcovi odmenu

za úkony právnej služby, a to za vyjadrenia z 12.3.2015, 23.4.2015 a 5.10.2015, keďže obsahovo sú všetky totožné s uvedením malých odlišností resp. doplnení s vyjadreniami, ktoré dal v mene vedľajšieho účastníka. Za neopodstatnené súd považoval uplatnené trovy konania z titulu náhrady za stratu času, cestovné a náhradu za používanie motorového vozidla dňa 2.3.2015, keďže v uvedený deň nedošlo ani k stretnutiu medzi zástupcom odporcov a odporcami ani k pojednávaniu v predmetnej veci.

Súd priznal zástupcovi odporcov trovy právneho zastúpenia len za účasť na pojednávaní dňa 8.10.2015 vo výške 356,01 eur / 237,34 eur za zastupovanie odporcu v 1. rade a vo výške 50 %, t.j.118,67 za odporkyňu v 2. rade, t.j. trovy krátené u druhého účastníka v zmysle § 13 ods. 2 Zák.č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov/, plus 1 x rež. paušál á 8,39 eur, plus náhradu za stratu času , cestovné a náhradu za používanie motorového vozidla v súvislosti s účasťou na pojednávaní 8.10.2015 vo výške 139,80 eur / a to za 10 polhodín, jedna polhodina á 13,98 eur / a z titulu cestovného 27,68 eur /cesta osobným autom BMW 318d, spotreba 5,6l/100 km Bratislava - Prievidza a späť 368 km, cena pohonných hmôt 1,343 eur/1l / a náhradu za používanie motorového vozidla dňa 18.12.2014 vo výške 56,30 eur /368 km x 0,153 eur/km/, čo predstavuje spolu trovy konania odporcov v 1,2 rade 588,18 eur , keďže za uvedený úkon si zástupca odporcov vyúčtoval trovy právneho zastúpenia len v súvislosti so zastupovaním odporcov a nie vedľajšieho účastníka na strane odporcov, ktoré trovy mu je povinný nahradiť navrhovateľ, ktorý bol v konaní v celom rozsahu neúspešný, a to v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na Krajský súd Trenčín, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecným náležitostiam (§ 42 odst.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 odst.1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.